

Η εγκατάσταση πολλαπλών προβολών του Νίκου Αρτέμη, με τίτλο ΟΒΑΛ, καταλαμβάνει όλο τον εκθεσιακό χώρο της Cheapart και ενώνει τα δημιουργικά πεδία που τον ενδιαφέρουν εξίσου: τα εικαστικά που είναι η αφετηρία της δουλειάς του, τη μουσική με την οποία ασχολείται αρκετά χρόνια και έχει δημιουργήσει το opera di bestia, και το ενδιαφέρον του για το σύγχρονο χορό, την κίνηση και το σώμα και πιο συγκεκριμένα την παραγωγή dance films.

Το ΟΒΑΛ σχετίζεται με την προηγούμενη έκθεσή του *This is not a love song* που είχε παρουσιαστεί πριν από δύο χρόνια στον ίδιο χώρο, όπου, με πρόφαση εκδοχών ψυχαγωγίας και lifestyle, ο Λούις Κάρολ συνυπήρχε με την τέκνο και ο ρομαντισμός με την ειρωνεία του στερεοτύπου του καλλιτέχνη και του μοντέλου του. Αυτή τη φορά, ο θεατής οδηγείται στην άλλη πλευρά του καθρέφτη και ξανασυναντά το μοντέλο.

Η γυναικεία μορφή βρίσκεται παγιδευμένη στο χώρο και το χρόνο. Η επανάληψη των κινήσεων της παραπέμπει σε μια δυσερμήνευτη κατάσταση που είναι ταυτόχρονα κλειστοφοβική, εθιστικά υπνωτική και ανοίκεια. Παγιδευμένη σε έναν κύκλο, χωρίς όμως εμφανή εμπόδια, αυτοσχεδιάζει και εξερευνά τις δυνατότητες της ύπαρξής της.

Το σχήμα των προβολών είναι οβάλ, ηδονοβλεπτική νύξη, και εμφανίζονται σε διάφορα σημεία στους τοίχους ενός σπιτιού - εκθεσιακού χώρου, αναιρώντας τη σημασία του πάνω και του κάτω, του οριζώντιου ή του κάθετου.

dance films σε επανάληψη:

Η μέθοδος παραγωγής των έργων της εγκατάστασης, με πλήρη απουσία ψηφιακών εφέ, ακολουθεί έναν τρόπο «καθαρής» κινηματογράφησης: χρησιμοποιώντας απλά έναν μαύρο χώρο, όλα βασίζονται στην κανονική και αντίστροφη ροή της κινούμενης εικόνας. Ο Αρτέμης αναφέρεται έτσι στο πρώτο κινηματογραφικό στούντιο του Τόμας Έντισον, Black Maria, του 1893 όπου γυρίστηκαν τα πρώτα φιλμ στην Ιστορία, αλλά και την ατέρμονη επανάληψη των κινήσεων των χαρακτήρων - φαντασμάτων στο μυθιστόρημα *Η Εφεύρεση του Μορέλ* του Αντόλφο Μπιόι Κασάρες.

Η μουσική, σαν αντίλαλος από το μαύρο δωμάτιο, παίζει καθοριστικό ρόλο στην εμπειρία του έργου, υποβάλλοντας το θεατή σε εκείνη την ατμόσφαιρα που ορίζει το ρυθμό θέασης της εγκατάστασης.

Το ΟΒΑΛ αποτελεί πιθανά μια ρομαντική θεώρηση των πραγμάτων. Η υπαρξιακή αγωνία συνυπάρχει με τις λίγες, αλλά έντονες, λυρικές στιγμές, αφήνοντας ωστόσο, εσκεμμένα, κάτι μετέωρο: σαν ρόδα εγκαταλελειμμένου λούνα παρκ που περιστρέφει ο αέρας πάνω από τα κεφάλια μας.

Ίσως, τελικά, να μην υπήρξε ποτέ ο παράδεισος που μας υποσχέθηκαν.

Ελένη Κούκου
επιμέλεια και επικοινωνία έκθεσης

Νίκος Αρτέμης ΟΒΑΛ

εγκατάσταση πολλαπλών προβολών
Cheapart, 21 Νοεμβρίου – 5 Δεκεμβρίου 2014

τα dance films έγιναν με τη σύμπραξη της χορεύτριας και χορογράφου Pauline Huguet

αντίλαλοι από το μαύρο δωμάτιο, χωρίς μπότες (διάρκεια 28'03'')

μουσική: opera di bestia

ήχος: Κωστής Κουσουλός

a macht f studio:

φωτισμοί πλατώ: Αλέξανδρος Μονοκάνδυλος

best boy: Avis Donum Dei

τεχνική υποστήριξη: Γιάννης Μαλατάντης, cheapart, φίλοι

ευχαριστίες στους:

Claudia Fox, Ηλία Μεντζελόπουλο, Κώστα Μπασάνο, Νίκο Παπαδόπουλο.